

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

NACRT

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I SULTANATA OMANA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA
PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, kolovoz 2010.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I SULTANATA OMANA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska je od osamostaljenja sklopila 47 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temeljena na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile sa bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Švedska, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske) do sklapanja novih ugovora.

Potpisivanje Ugovora između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Sultanata Omana.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, kako bi njegove odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/2010 – pročišćeni tekst) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Sultanatu Omanu, ako ti radovi traju kraće od 6 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja generalno vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Sultanata Omana, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se kamate na izvoru oporezuju stopom od 5%, dok se autorske naknade oporezuju sa stopom od 10% na izvoru. Dividende se oporezuju u državi rezidentnosti stvarnog korisnika dividendi. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja,

kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja države direktno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih kanala što bi pridonijelo ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ broj, broj 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Sultanata Omana potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, cijeni se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I SULTANATA OMANA O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“ broj 28/96), a polazeći od članka 140. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 85/2010 – pročišćeni tekst) predlaže se pokretanje postupka za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak.

Nacrt konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I SULTANATA OMANA
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Muscatu dana 21. prosinca 2009. godine, u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**Ugovor
između
Republike Hrvatske
i
Sultanata Omana
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju
izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak**

Republika Hrvatska i Sultanat Oman, želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjeli su se kako slijedi:

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose honorara i plaća koje isplaćuju društva, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.

3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu "hrvatski porez");
 - b) u Sultanatu Omanu:
 - (i) porez na dobit društava uveden prema Kraljevskoj odredbi br. 47/1981; i
 - (ii) porez na dobit poslovnih jedinica prema Kraljevskoj odredbi br. 77/1989; (u daljnjem tekstu "omanski porez").
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica međusobno će se obavještavati o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima unutar razumnog vremenskog razdoblja nakon takvih promjena.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drukčije:
 - a) izraz "Republika Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz "Sultanat Oman" označava državno područje Sultanata Omana, kao i otoke koji mu pripadaju, uključujući teritorijalne vode i bilo koje područje izvan teritorijalnih voda nad kojima Sultanat Oman može, u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Sultanata Omana, vršiti suverena prava u pogledu istraživanja i iskorištavanja prirodnih resursa morskog dna i podzemlja te voda koje se nastavljaju na ta područja;
 - c) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Republiku Hrvatsku ili Sultanat Oman, ovisno o sadržaju;
 - d) izraz "porez" označava hrvatski ili omanski porez, ovisno o sadržaju, ali ne uključuju bilo koji iznos koji se plaća u pogledu bilo kojeg zakašnjenja ili propusta u pogledu poreza na koje se ovaj Ugovor odnosi ili koji predstavlja sankcije koje se odnose na te poreze;
 - e) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - f) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - g) izrazi „društvo države ugovornice” i „društvo druge države ugovornice” označavaju društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz kojeg obavlja društvo države ugovornice, osim ako se promet brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

- i) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u Republici Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Sultanatu Omanu, ministra nacionalnog gospodarstva i nadzornika ministarstva financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz "državljanin" označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici.
2. U svrhu provedbe odredaba ovog Ugovora od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtjeva drugačije, imat će značenje koje ima prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, s tim što značenje koje ima prema primjenjivim poreznim propisima te države će prevladati nad značenjem tog izraza prema drugim propisima te države.

Članak 4. REZIDENT

1. U ovom Ugovoru izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu, koja prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave, mjesta registracije ili nekoga drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu i njezinu lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo dohotka iz izvora u toj državi.
2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., osoba koja nije fizička, rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;

- d) tvornicu;
- e) radionicu, i
- f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.

3. Izraz "stalna poslovna jedinica" također uključuje:

- a) gradilište, građevinski, instalacijski ili montažni projekt, ili nadzornu djelatnost povezanu s istima, ali samo ako takvo gradilište, projekt ili djelatnost traju dulje od šest (6) mjeseci;
- b) pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge, od strane društva države ugovornice putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je društvo angažiralo u tu svrhu, ali samo ako se takve djelatnosti nastavljaju (za isti ili povezani projekt) u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju dulje od devedeset (90) dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:

- a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;
- b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo društvo;
- d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;
- e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja bilo kojih drugih pripremnih ili pomoćnih djelatnosti za društvo;
- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.

5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6. - djeluje u državi ugovornici u ime društva druge države ugovornice, to društvo se smatra da ima stalnu poslovnu jedinicu u prvospomenutoj državi ugovornici u pogledu aktivnosti koje ta osoba poduzme za društvo, ako ta osoba:

- a) ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka; ili
- b) nema takvog ovlaštenja, ali u prvospomenutoj državi uobičajeno održava zalihu dobara ili robe iz koje redovito isporučuje dobra ili robu u ime tog društva.

6. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru njihovog redovitog poslovanja. Međutim, kad se aktivnosti takvog zastupnika u cijelosti ili djelomično obavljaju u ime tog društva, ta osoba se neće smatrati zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka.

7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu (uključujući uzgoj i gajenje riba), prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu. Plodouživanje nekretnine i prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora te drugih prirodnih bogatstava će se također smatrati „nekretninom“. Pomorski i riječni brodovi, zrakoplovi i vozila za cestovni prijevoz ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3. ovog članka, ako društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit. Prihvaćeni način raspodjele će biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji dobar i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

POMORSKI PROMET, PROMET NA UNUTARNJIM PLOVNIM PUTOVIMA, CESTOVNI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu koje ostvari društvo države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Dobit od korištenja riječnih brodova u prometu na unutarnjim plovnim putovima koje ostvari društvo države ugovornice, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.

POVEZANA DRUŠTVA

1. Ako
 - a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.
2. Kada država ugovornica uključi, u skladu s odredbama stavka 1., u dobit društva te države – i sukladno tome oporezuje – dobit za koju je društvo druge države ugovornice već oporezivano u toj drugoj državi i kada se nadležna tijela država ugovornica suglase, nakon savjetovanja, da cjelokupna dobit ili dio dobiti tako uključena jest dobit koja bi nastala u društvu prvospomenute države da su uvjeti između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila neovisna društva, tada će ta druga država izvršiti usklađenje iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri određivanju tog usklađenja dužna pažnja će se posvetiti ostalim odredbama ovog Ugovora.

Članak 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice oporezivati će se samo u toj drugoj državi, ako je rezident stvarni korisnik dividendi.
2. Izraz "dividenda" upotrebljen u ovom članku označava dohodak od dionica, "jouissance" dionica ili "jouissance" prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

3. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo na temelju kojega se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
4. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11. **KAMATA**

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 (pet) posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o odredbama stavka 2., kamata nastala u državi ugovornici i isplaćena Vladi druge države ugovornice izuzima se od oporezivanja u prvospomenutoj državi.
4. Za potrebe stavka 3., izraz „Vlada“ uključuje:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) Hrvatsku narodnu banku;
 - (ii) svako državno tijelo ili instituciju u potpunosti ili većinom u vlasništvu Vlade Republike Hrvatske, kako s vremena na vrijeme mogu dogovoriti nadležna tijela država ugovornica.
 - b) u Sultanatu Omanu:
 - (i) Središnju banku Omana;
 - (ii) Opći državni fond za pričuvu;
 - (iii) Omanski investicijski fond; i
 - (iv) svako državno tijelo ili instituciju u potpunosti ili većinom u vlasništvu Vlade Sultanata Omana, kako s vremena na vrijeme mogu dogovoriti nadležna tijela država ugovornica.
5. Izraz „kamata“, za potrebe ovog članka, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
6. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u njoj, a potraživanje na koje se kamata plaća stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

7. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kad je isplatelj rezident te države. Međutim, ako isplatelj kamate, bez obzira je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
8. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos kamate. U takvu se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.
9. Odredbe ovog članka neće se primjenjivati ukoliko je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo koje osobe koja je uključena u ostvarivanje ili raspodjelu potraživanja u pogledu kojih je isplaćena kamata, iskoristiti ovaj članak u smislu tog ostvarivanja ili raspodjele.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 (deset) posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“ u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kompjuterski softver, kinematografske filmove, filmske trake ili vrpce korištene za radijsko ili televizijsko emitiranje, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili pravo na korištenje industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici, kad je isplatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na iznos zadnje spomenute naknade za autorsko pravo. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.
7. Odredbe ovog članka neće se primjenjivati ukoliko je glavna svrha ili jedna od glavnih svrha bilo koje osobe koja je uključena u ostvarivanje ili raspodjelu potraživanja u pogledu kojih su isplaćene naknade za autorsko pravo, iskoristiti ovaj članak u smislu tog ostvarivanja ili raspodjele.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz koji se koriste u međunarodnom prometu, riječnih brodova koji se koriste u prometu na unutarnjim plovničkim putovima ili pokretna imovina što služi za korištenje pomorskih brodova, zrakoplova, vozila za cestovni prijevoz ili riječnih brodova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je društvo rezident.
4. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene stavcima 1., 2. i 3., oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.
NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18. i 19., plaće, zarade i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestmesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj kalendarskoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od strane zaposlenika društva od nesamostalnog rada ostvarenog na brodu, zrakoplovu ili vozilu za cestovni prijevoz korištenim u međunarodnom prometu ili na riječnom brodu u prometu na unutarnjim plovnim putovima mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj je društvo rezident.

Članak 16.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao športaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.
3. Dohodak od djelatnosti koji je ostvario izvođač ili športaš u državi ugovornici izuzimaju se od oporezivanja u toj državi, ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova druge države ugovornice ili lokalne vlasti ili njihovog službenog tijela.

Članak 18.
MIROVINE I PLAĆANJA SOCIJALNOG OSIGURANJA

1. Sukladno odredbama članka 19. stavka 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., isplaćene mirovine i druga plaćanja u okviru javnog plana koji je dio sustava socijalnog osiguranja države ugovornice, oporezuje se samo u toj državi.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, zarade i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili lokalna vlast ili njihovo službeno tijelo isplati fizičkoj osobi za usluge obavljene za tu državu ili vlast ili tijelo, oporezuju se samo u toj državi.
b) Takve se plaće, zarade i druga slična primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se usluge obavljaju u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
(i) je državljanin te države, ili
(ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.
2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili lokalna vlast ili njihovo službeno tijelo, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge obavljene toj državi ili vlasti ili njihovom službenom tijelu oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, zarade i druga slična primanja te na mirovine koje se odnose na usluge obavljene u svezi s poslom što ga vodi država ugovornica ili lokalna vlast ili njihovo službeno tijelo.

Članak 20.
PROFESORI I ZNANSTVENICI

1. Rezident države ugovornice koji, na poziv sveučilišta, škole ili druge slične ustanove koja se nalazi u drugoj državi ugovornici i koja je priznata od Vlade te druge države ugovornice, privremeno boravi u toj drugoj državi ugovornici isključivo sa svrhom podučavanja, istraživanja, ili oboje na toj obrazovnoj instituciji za razdoblje ne dulje od dvije godine od datuma njegovog prvog dolaska u tu drugu državu ugovornicu, bit će oslobođen od oporezivanja u toj drugoj državi ugovornici na primitke ostvarene za takvo podučavanje ili istraživanje.
2. Odredba stavka 1. ne primjenjuje se na primitke od istraživačkog rada ako istraživački rad nije poduzet u javnom interesu nego prije svega u osobnom interesu određene osobe ili osoba.

Članak 21.
STUDENTI I VJEŽBENICI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi samo sa svrhom svojeg obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 22.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen člankom 6. stavkom 2., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici, mogu se oporezivati i u toj drugoj državi.

Članak 23.

METODE ZA OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Kad rezident ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi, bilo izravno ili na neki drugi način.

Takav odbitak, međutim, neće biti veći od onoga dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati ovisno o slučaju dohotku koji je oporeziv u toj drugoj državi.

2. Kad se u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

Članak 24.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje država ugovornice.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima ni u jednoj od država ugovornice, koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i umanjenja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavka 1., članka 11. stavka 8. ili članka 12. stavka 6., kamate, naknade za autorska prava i druge isplate koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva društva, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države.

5. Društva države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati slična društva prvospomenute države.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se na poreze koji su obuhvaćeni ovim Ugovorom.

Članak 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnomu lijeku predviđenom unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavak 1., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od dvije godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Postignuti dogovor provest će se bez obzira na rokove predviđene unutarnjim pravom država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa, koje se odnose na poreze navedene u ovom Ugovoru, u mjeri u kojoj oporezivanje, na temelju istih, nije u suprotnosti s Ugovorom kao i sa sprječavanjem izbjegavanja plaćanja poreza. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom kao i obavijesti dobivene prema unutarnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom, postupcima ovrhe ili kaznenog progona vezanih uz, ili odlučivanjem po pravnim lijekovima vezano uz poreze obuhvaćene Ugovorom. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskim odlukama.
2. Odredbe stavka 1. neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).

Članak 27.
PROTOKOL

Priloženi Protokol čini sastavni dio ovog Ugovora.

Članak 28.
ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 29.
STUPANJE NA SNAGU

Svaka država ugovornica obavještava drugu državu ugovornicu, diplomatskim putem, o okončanju njezinih unutarnjih pravnih postupaka za stupanje na snagu ovog Ugovora.

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon datuma primitka kasnije od tih obavijesti te potom proizvodi učinak u objema državama ugovornicama, kako slijedi:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvoga dana siječnja godine koja slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu;
- b) u pogledu drugih poreza, za poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvoga dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu.

Članak 30.
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi sve dok ga jedna od država ugovornica ne okonča. Svaka država ugovornica može okončati ovaj Ugovor diplomatskim putem, pisanom obavješću o prestanku najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon razdoblja od pet godina od datuma kada je ovaj Ugovor stupio na snagu.

U tom slučaju Ugovor prestaje proizvoditi učinak kako slijedi:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, za iznose isplaćene ili uračunate na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest o prestanku;
- b) u pogledu drugih poreza, za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest o prestanku.

U POTVRDU TOGA nižepotpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno, u Muscatu dana 21. prosinca 2009., koja odgovara 4. moharam 1431. AH, u dva izvornika, na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

mr.sc. Đuro Popijač, v.r.
ministar gospodarstva, rada i poduzetništva

Za Sultanat Oman

Ahmed bin Abdulnabi Macki, v.r.
ministar nacionalnog gospodarstva i zamjenik
šefa Vijeća za financijska pitanja i energetiku

PROTOKOL
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I SULTANATA OMANA

U trenutku potpisivanja Ugovora između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, nižepotpisani su se suglasili da će slijedeće odredbe činiti sastavni dio Ugovora:

1. Vezano uz članak 4. stavak 1.:

Izraz „rezident države ugovornice“, u slučaju Sultanata Omana, uključuje bilo koju fizičku osobu s prebivalištem u Sultanatu Omanu, koja ima stalni dom, središte životnih interesa ili uobičajeno boravište u Sultanatu Omanu.

2. Vezano uz članak 7. stavak 3.:

Odredbe ovog stavka ne sprječavaju državu ugovornicu u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica da primjenjuje odredbe njezinog unutarnjeg prava, uključujući i propise koji se odnose na odbitke prilikom utvrđivanja oporezive dobiti stalne poslovne jedinice.

3. Vezano uz članak 8. stavak 1.:

Izraz „dobit od upravljanja brodovima, zrakoplovima i vozilima za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu“ uključuje:

- a) dobit od davanja u zakup, najma ili iznajmljivanja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz s punom opremom, posadom i zalihama, i koji se koriste u međunarodnom prometu;
- b) dobit od davanja u zakup, najma ili iznajmljivanja samih brodova, zrakoplova i vozila za cestovni prijevoz kad su takvo davanje u zakup, najam i iznajmljivanje usputna djelatnost korištenja brodova, zrakoplova i vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu;
- c) dobit od korištenja, održavanja ili iznajmljivanja kontejnera kad je takvo korištenje, održavanje i iznajmljivanje usputna djelatnost korištenja brodova, zrakoplova i vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu;
- d) kamatu na sredstva izravno povezana s korištenjem brodova, zrakoplova i vozila za cestovni prijevoz u međunarodnom prometu. Odredbe članka 11. neće se primjenivati u odnosu na takvu kamatu.

4. Vezano uz članak 8. stavak 2.:

Izraz „dobit od korištenja riječnih brodova koji sudjeluju u prometu na unutarnjim plovnim putovima“ uključuje:

- a) dobit od davanja u zakup, najma ili iznajmljivanja riječnih brodova s punom opremom, posadom i zalihama, i koji se koriste u prometu na unutarnjim plovnim putovima;
- b) dobit od davanja u zakup, najma i iznajmljivanja samih riječnih brodova kad su takvo davanje u zakup, najam i iznajmljivanje usputna djelatnost korištenja riječnih brodova u prometu na unutarnjim plovnim putovima;
- c) dobit od korištenja, održavanja i iznajmljivanja kontejnera kad je takvo korištenje, održavanje i iznajmljivanje usputna djelatnost korištenja riječnih brodova koji sudjeluju u prometu na unutarnjim plovnim putovima;

d) kamatu na sredstva izravno povezana s korištenjem riječnih brodova koji sudjeluju u prometu na unutarnjim plovnim putovima. Odredbe članka 11. neće se primjenjivati u odnosu na takvu kamatu.

5. Vežano uz članak 8.:

Izrazi „korištenje brodova, zrakoplova i vozila za cestovni prijevoz“ i „korištenje riječnih brodova“ označava prijevoz morem, zrakom ili cestom ili unutarnjim plovnim putovima, ovisno o slučaju, putnika, pošte, stoke ili robe kojim upravljaju vlasnici, najmoprimci ili zakupci brodova, zrakoplova, riječnih brodova ili vozila za cestovni prijevoz uključujući prodaju karata za takav prijevoz u ime drugog društva.

6. Vežano uz članak 10.:

Odredbe članka 10. temelje se na činjenici da sukladno zakonodavstvu koje je na snazi u Republici Hrvatskoj i Sultanatu Omanu, u trenutku potpisivanja ovog Ugovora, niti jedna od država ugovornica ne oporezuje dividende.

Dogovoreno je da ukoliko nakon datuma stupanja na snagu ovog Ugovora bilo koja od država ugovornica uvede oporezivanje dividendi prema njezinom unutarnjem pravu, države ugovornice će pristupiti pregovorima kako bi izmjenile odredbe članka 10.

7. Vežano uz članak 24.:

Sultanat Oman neće u potpunosti primjenjivati odredbe ovog članka sve dok Sultanat Oman ne uskladi stope koje se primjenjuju na društva koja posluju u Sultanatu Omanu.

Sastavljeno, u Muscatu dana 21. prosinca 2009., koja odgovara 4. moharam 1431. AH, u dva izvornika, na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

mr.sc. Đuro Popijač, v.r.
ministar gospodarstva, rada i poduzetništva

Za Sultanat Oman

Ahmed bin Abdulnabi Macki, v.r.
ministar nacionalnog gospodarstva i zamjenik
šefa Vijeća za financijska pitanja i energetiku

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Luka Bebić

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sukladno odredbama članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne Novine“ broj 85/2010-pročišćeni tekst), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Republike Hrvatske i Sultanata Omana o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovog Zakona.